

Kohtuasi C-421/20

Eelotsusetaotlus

Saabumise kuupäev:

8. september 2020

Eelotsusetaotluse esitanud kohus:

Oberlandesgericht Düsseldorf (liidumaa kõrgeim üldkohus
Düsseldorfis, Saksamaa)

Eelotsusetaotluse kuupäev:

31. august 2020

Apellatsioonkaebuse esitaja:

Acacia Srl

Vastustaja apellatsioonimenetluses:

Bayerische Motoren Werke Aktiengesellschaft

[...]

OBERLANDESGERICHT DÜSSELDORF

KOHTUMÄÄRUS

Kohtuasjas

ACACIA S.R.L., [...]

[...], Itaalia,

kostja ja apellatsioonkaebuse esitaja,

[...]

versus

Bayerische Motoren Werke Aktiengesellschaft, [...], München,

hageja ja vastustaja apellatsioonimenetluses,

[...]

[lk 2] tegi Oberlandesgericht Düsseldorf (liidumaa kõrgeim üldkohus Düsseldorfis) 20. tsiviilkolleegium [...] pärast poolte ärakuulamist 31. augustil 2020 järgmise

k o h t u m ä ä r u s e:

I.

Menetlus peatatakse.

II.

Oberlandesgericht Düsseldorf (liidumaa kõrgeim üldkohus Düsseldorfis) esitab Euroopa Liidu Kohtule (edaspidi „Euroopa Kohus“) järgmised eelotsuse küsimused selle kohta, kuidas tõlgendada nõukogu 12. detsembri 2001. aasta määruse (EÜ) nr 6/2002 ühenduse disainilahenduse kohta (EÜT 2002, L 3, lk 1; ELT eriväljaanne 13/27, lk 142; edaspidi „määrus nr 6/2002“) artikli 82 lõiget 5:

1. Kas rikkumise toimepanemise paiga järgse liikmesriigi kohus, kelle poole on vastavalt rahvusvahelist kohtualluvust reguleerivale määruse nr 6/2002 artikli 82 lõikele 5 pöördutud ühenduse disainilahenduste rikkumisi puudutava hagi, võib kohtu asukohariigi territooriumiga piirduvate kõrvalnõuete suhtes kohaldada kohtu asukohariigi õigust (*lex fori*)?
2. Kas juhul, kui esimesele küsimusele vastatakse eitavalt, võib „esimese rikkumise toimepanemise koht“, millele on viidatud Euroopa Kohtu 27. septembri 2017. aasta otsuses Nintendo vs. BigBen (C-24/16, C-25/16, EU:C:2017:724), paikneda kõrvalnõuete suhtes kohaldatava õiguse kindlakstegemiseks vastavalt Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. juuli 2007. aasta määruse (EÜ) nr 864/2007 lepinguväliste võlasuhete suhtes kohaldatava õiguse kohta (Rooma II) (ELT 2007, L 199, lk 40; edaspidi „Rooma II määrus“) artikli 8 lõikele 2 ka liikmesriigis, [lk 3] kus asuvad internetireklaami adressaadiks olevad tarbijad ja kus ühenduse disainilahendusi rikkuvat kaupa määruse nr 6/2002 artikli 19 tähenduses turustatakse, kui hagi nõue puudutab vaid pakkumist ja turustamist selles liikmesriigis, ja seda ka juhul, kui pakkumise ja turustamise aluseks olevat internetireklaami edastati teisest liikmesriigist?

Põhjendused

A

- 1 Hageja on autotootja. Muu hulgas on ta 5. augustil 2009 registreerimiseks esitatud ja samal kuupäeval registreeritud ning 14. jaanuaril 2010 avaldatud ühenduse disainilahenduse nr 001598277-0002 (edaspidi „hagi esemeks olev disainilahendus“) omanik.

Itaalia ettevõtjast kostja toodab Itaalias sõidukite velgesid ja müüb neid kogu Euroopa Liidus. Saksamaal müüb ta velgesid nimetuse „WSP Italy“ all, tema valikusse kuulub ka mudel „Neptune GT“.

- 2 Hageja leiab, et velgede müümisega Saksamaal rikub kostja hagi esemeks olevat disainilahendust, kostja tugineb seevastu määruse nr 6/2002 artiklis 110 viidatud parandamisele.
- 3 Landgericht (esimese astme kohus) rahuldab hagi ja pani kostjale – territoriaalselt Saksamaa Liitvabariigi territooriumiga piiratud – kohustuse lõpetada rikkumine, anda teavet, anda välja dokumendid ja kaup hävitamise eesmärgil üle anda ning mõistis kostjalt välja kahjuhüvitise. Kohus leidis, et vastavalt rahvusvahelist kohtualluvust reguleerivale määruse nr 6/2002 artikli 82 lõikele 5 allub asi talle, ning lähtudes sellest, et kostja rikkus hagi esemeks olevat disainilahendust, kohaldas kohus esitatud kõrvalnõuete suhtes (kahjuhüvitis, teabe andmine, raamatupidamisdokumentide väljaandmine [k 4] ja kauba üleandmine hävitamise eesmärgil) Rooma II määruse artikli 8 lõike 2 alusel Saksa õigust.
- 4 Kostja esitas hagi rahuldanud kohtuotsuse peale apellatsioonkaebuse. Eelkõige tugineb kostja endiselt määruse nr 6/2002 artiklile 110. Lisaks leiab ta, et hageja esitatud kõrvalnõuete suhtes tuleb Rooma II määruse artikli 8 lõike 2 alusel kohaldada Itaalia õigust.

Eelotsuse küsimused

- 5 Kohtuasja lahendamine sõltub eelotsuse küsimustest. Kohtuasja lahendamise seisukohast on määrav, kas hageja esitatud kõrvalnõudeid tuleb hinnata Saksa või Itaalia õiguse alusel. Eelotsusetaotluse esitanud kohus leiab, et vastavalt rahvusvahelist kohtualluvust reguleerivale määruse nr 6/2002 artikli 82 lõikele 5 allub asi kohtule, kelle poole on pöördutud, ja et kostja on hagi esemeks olevat disainilahendust rikkunud ega saa tugineda määruse nr 6/2002 artiklile 110, kuna Euroopa Kohtu 20. detsembri 2017. aasta otsuses Acacia Srl jt (C-397/16 ja C-435/16, EU:C:2017:992) kehtestatud tingimused ei ole täidetud. Saksa õiguse kohaselt on olemas ka õigus esitada kahjuhüvitise, teabe andmise, raamatupidamisdokumentide ja muude dokumentide väljaandmise ning kauba hävitamise eesmärgil üleandmise nõue. Kostja esitas seevastu Itaalia õiguseksperdi hinnangu, mille kohaselt ei ole hagejal õigust nõuda raamatupidamisdokumentide ja muude dokumentide väljaandmist (kuna see ei ole hõlmatud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 29. aprilli 2004. aasta direktiiviga 2004/48/EÜ intellektuaalomandi õiguste jõustamise kohta (ELT 2004, L 157, lk 45; ELT eriväljaanne 17/02, lk 32) ja on seega ühtlustamata). Seepärast tuleks

esimese astme kohtu otsust juhul, kui kõrvalnõuete suhtes peaks olema kohaldatav Itaalia õigus, muuta.

- 6 Hageja leiab, et Rooma II määruse artikli 8 lõige 2 on kohaldatav vaid siis, kui kohtuvaidluse ese on rikkumised mitmes liikmesriigis. Üksnes sellisel juhul tekib – nagu Euroopa Kohtu 27. septembri 2017. aasta otsuse *Nintendo vs. BigBen* (C-24/16, C-25/16, EU:C:2017:724) aluseks olevas olukorras – küsimus, millist õigust tuleb kohaldada. Seda seisukohta kinnitab hageja hinnangul Euroopa Kohtu 5. septembri 2019. aasta otsus *AMS Neve* (C-172/18, EU:C:2019:674). [Ik 5] Kui rikkujale ei heideta ette rikkumisi mitmes liikmesriigis, vaid ainult ühes riigis – käesoleval juhul Saksamaal –, siis ei ole mõttekas, et kohus, kelle poole on määruse nr 6/2002 artikli 82 lõike 5 alusel pöördutud, lähtub materiaalõigusest, mis ei ole rikkumise toimepanemise paiga kohtu *lex fori*. Juhul, kui nõue on esitatud kostja vastu vaid osas, milles ta pakub ja turustab velgesid Saksamaal ja neid Saksamaale impordib, tuleb kohaldada selle riigi õigust, kus rikkumine on toime pandud, ja mitte selle paiga õigust, kus etteheidetava tegevuse aluseks olev esimene rikkumine – käesoleval juhul velgede tootmine ja pakkumine eri liikmesriikides – aset leidis. Seega on esitatud kõrvalnõuete suhtes kohaldatav Saksa õigus.
- 7 Siiski on kaheldav, kas 5. septembri 2019. aasta otsusega *AMS Neve* (C-172/18, EU:C:2019:674) on Euroopa Kohus oma 27. septembri 2017. aasta otsust *Nintendo vs. BigBen* (C-24/16, C-25/16, EU:C:2017:724) kitsendanud või sellest eemaldunud, ja kas seoses ühenduse disainilahendust puudutava hagiga, mis hõlmab vaid Saksamaal toime pandud rikkumisi, tuleb Rooma II määruse artikli 8 lõike 2 alusel lähtuda üksnes Saksa õigusest. See oleks vastuolus Rooma II määruse eesmärgiga kohaldada rahvusvahelise eraõiguse ühtlustamise eesmärgil kahju õigusvastase tekitamise suhtes olenemata kohtualluvusest kogu Euroopa Liidus sama materiaalõigust. Hageja õiguslik arusaam viiks selleni, et liidu tasandil esitatud hagi puhul tuleks kohaldada muud materiaalõigust kui vaid ühe liikmesriigiga piiratud hagi puhul, olgugi et hagrid puudutavad sama rikkumist ja sama kahju. Seega toetab Rooma II määruse artikli 8 lõige 2 pigem järeldust, et esitatud kõrvalnõuete suhtes on vastavalt määruse nr 6/2002 artikli 89 lõike 1 punktile d ja artikli 88 lõikele 2 koosmõjus Rooma II määruse artikli 8 lõikega 2 kohaldatav Itaalia õigus, kuna kostja, kelle asukoht on Itaalias, tarnib hagi esemeks olevat kaupa Itaaliast Saksamaale.

[...]